

Nu er der kun en Ting tilbage, og det er, at de Kontrakter med Byraadene, der ere udfærdigede, men ikke approberede af Krigs- og Marineministeren, skulle underskrives. Den Underskrift følger den Dag, der foreligger Bevilling paa Finansloven til at betale de eventuelle Afdrag og Renter, som resultere af de Laan, Kommunerne skulle optage til Fyldestgørelse af de Kontrakter, som nu foreligge. Og derfor er jeg enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), naar han i Gaar sagde, at dette maa foregaa enten ved Lov eller ved Bevilling paa Finansloven. Der skal ikke foreligge nogen Lov, thi Lov har jeg til at udføre Hærlovens Bestemmelser, men jeg mangler finansiel Bemyndigelse, fordi der har ikke været optaget hverken paa Hærloven, ej heller paa Finansloven, ej heller gennem Forsvarskommissionen nogen Beregning over, hvad det vil koste, ej heller nogen Udgiftssum til Afholdelse af de nødvendige Beløb. Derfor agte Indenrigsministeren og jeg til Finanslovens tredie Behandling at stille Forslag om de Bevillinger, som anses fornødne til Iværksættelse af de Foranstaltninger, der nu her skulle træde i Kraft. Og den Dag, Rigsdagen og altsaa først dette Ting har givet sin Bemyndigelse ved en Afstemning om disse Forslag, den Dag, disse Bevillinger ere vedtagne, saa blive Kontrakterne underskrevne af Indenrigsministeren og mig som Forsvarsminister, og saa begynde vi saa hurtigt som muligt paa at skaffe Arbejde til de mange Mennesker omkring i Byerne, som nu længes efter at faa disse Arbejder til Udførelse og faa Sagen realiseret. (Uro i Salen). Der er nogen, som knurrer og siger, at det bryde de sig ikke om. Saa har jeg ikke megen Respekt for den Arbejdsløshed, man raaber op om, naar man ikke vil tage det Arbejde, der bydes. Jeg troede, det bedste Middel mod Arbejdsløshed var Arbejde.

Jeg har altsaa intet at skjule. Jeg ser til min Forbavelse i et herværende Blad, at nu skulde der bagved den bevillende Myndigheds Ryg foretages noget ganske forfærdeligt. Jeg tror endog saa, det gik saa højt, at man sammenstillede mig med Bismarck og Estrup. (Munterhed). Ja, det gjorde de virkelig, jeg kan ikke gøre for, at de foretrakke saadanne Lignelser. (L. Pedersen: Det var Smiger!). Det smigrer ikke mig, men man har maaske tænkt, at jeg skulde føje de Herrer i at gaa nogle andre Veje. Jeg gaar den lige, rette Vej. Jeg har Hærloven for mig,

hvis Bestemmelser jeg skal udføre. Jeg savner de Penge, der skulle til, og dem søger jeg paa Finansloven, naar det er nødvendigt. Naar der ikke er opført Midler dertil, er det for det første, fordi jeg ikke vidste, hvad der skulde bruges, og for det andet, fordi det gaar ikke saadan een-totret, det maa vare et Par Aar, inden de Etablissementer, der skulle opføres i de forskellige Byer, blive færdige. Men de fornødne Midler søge vi bevilgede, og med Vedtagelsen af denne Bevilling er den finansielle og konstitutionelle yderligere Bemyndigelse til at iværksætte det, som her skal iværksættes, givet.

De Herrer fra radikal Side skulle ikke komme og sige, at de have været uvidende om disse Forhold. Jeg forbavses over de Oplysninger, jeg fik af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Tænk, det er dette ærede Medlem, som har været Minister, jeg tror endog en Tid Forsvarsminister, indtil Minister Krabbe kom hjem, og som er Repræsentant for en af de Byer, som skulle have Indkvartering. Jeg vil sige uden at prale, at hvis Assens havde været saa heldig at blive Garnisonsby efter den nye Hærordning, vilde jeg betragte mig som en mærkelig Repræsentant for Byen, hvis jeg ikke havde undersøgt de Forhold, som være af saa stor Betydning for Byen, og tillige Forholdet mellem Byerne og Rigsdagen, hvoraf jeg var Medlem, men der er enkelte Mennesker, som gaa med let Haand hen over visse Ting (*Stengetrik*: Hør!). Det ærede Medlem fra Middelfart, som siger Hør, kender det af Erfaring. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har nemlig i Gaar fremsat følgende mærkelige Udtalelse, som findes i Fortrykket af Folketingstidenden Sp. 2690 — jeg haaber, den højtærede Formand vil tillade mig at give et ganske kort Referat. Det ærede Medlem siger nemlig: „Det glæder mig, som sagt, meget at høre, at vi komme tilbage til denne Sag, idet der bliver forelagt os Lovforslag“ — det har han jo hørt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), men han har ikke hørt noget saadant af mig og vil ikke komme til at høre det i denne Forbindelse; det ærede Medlem fortsætter: „Thi jeg havde jo nogen Grund til at tro, at vi ikke skulde komme tilbage til Sagen. Jeg havde Grund dertil, fordi jeg, da jeg efter den 16. December blev bekendt med den Skrivelse, der er tilstillet Finansudvalget den 6. December af den højtærede Forsvarsminister, deri saa, at efter at Indenrigsministeriet ved Skrivelse